

съвещания, уговори се времето и мѣстото (отчасти и програмата) на срещата и въ началото на януари 1901 год. се разпращатъ около 40 покани до ония сливенци, които имъ сж били познати, или за които бѣха увѣрени, че ще присѣтствуватъ. Поканитѣ, писани и подписани отъ членоветѣ на комитета, гласѣха така :

Уважаеми Господине,

„По желанието на нѣколко наши съграждани, подписанитѣ решихме да устроимъ една семейна среща на живушитѣ въ София сливенци. Като сме убедени, че Вие ще се отнесете съчувствено къмъ тая хубава идея, поканваме Ви да се намерите на 17 януари, 8 $\frac{1}{2}$ часа следъ вечеря, въ малкия салонъ на „Славянска беседа“.

За комитетъ : { Д-ръ П. Козаровъ
Арх. Г. Козаровъ
Г. Ноновъ
Г-ци М. и Г. Милкови

Съ голѣмо нетърпение инициаторитѣ очакваха приближаването на 17 януари, за да видятъ по-скоро, каквъ ще бжде резултата. Бламъ или сполука — такава бѣ алтернативата! Но надеждитѣ се оправдаха и дѣлото сполучи.

Първа среща.

17 януари. 1901 год.

Единъ часъ преди уреченото време, членоветѣ на комитета бѣха вече въ Беседата, за да очакватъ и посрещатъ гоститѣ, като разчитаха, че все ще додате поне 20—30 души. Чакатъ и гледатъ — времето тече мудро, а хора неидватъ. По едно време започватъ да се показватъ, ту отъ тазъ, ту отъ онази врата, тъй че около 9 $\frac{1}{2}$ часа бюфѣта на „Славянска беседа“ бѣше почти пълнъ съ мъже и жени, които съ оживление се запознаваха, разпитваха и разказваха. Сърцата на инициаторитѣ се успокояватъ; бодливото нетърпение отстъпва на приятното настроение, по силата на което по лицата на всички се четеше радостъ. Тукъ се срещнаха и опознаха другари отъ детинство и училище, излезли отдавна отъ Сливенъ, чада на едно и сжщо пепелище, на славенъ край. . .

Възхитенъ отъ приятната гледка на своитѣ съграждани, Д-ръ П. Козаровъ, натоваренъ отъ комитета да каже две-три думи при откриване на срещата, е държалъ следнята приетствена речъ :